

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-609/20

(publikacja fragmentów)

**LA International Cooperation Srl
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Wyrok Sądu (dziesiąta izba) z dnia 29 czerwca 2022 r.

Instrument pomocy przedakcesyjnej – Dochodzenie OLAF-u – Decyzja Komisji o nałożeniu kary administracyjnej – Wykluczenie z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii na okres czterech lat –
Wpis do bazy danych systemu wczesnego wykrywania i wykluczania –
Rozporządzenie finansowe – Nieograniczone prawo orzekania – Proporcjonalność kary

1. *Budżet Unii Europejskiej – Rozporządzenie finansowe – Kary administracyjne, które mogą zostać nałożone przez Komisję – Wykluczenie wykonawcy z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji – Kontrola sądowa – Nieograniczone prawo orzekania – Zakres*
(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 966/2012, zmienione rozporządzeniem 2015/1929, art. 108 ust. 11)

(zob. pkt 157)

2. *Budżet Unii Europejskiej – Rozporządzenie finansowe – Kary administracyjne, które mogą zostać nałożone przez Komisję – Wykluczenie wykonawcy z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji – Kontrola sądowa – Nieograniczone prawo orzekania – Poszanowanie zasady proporcjonalności przy ustalaniu odpowiedniej kary nałożonej na wykonawcę – Okoliczności łagodzące – Oddalenie*
(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 966/2012, zmienione rozporządzeniem 2015/1929, art. 106 ust. 3, art. 108 ust. 11)

(zob. pkt 156, 158, 161, 163, 164)

Streszczenie

Na mocy rozporządzenia nr 1085/2006¹ Unia Europejska wspiera kraje objęte pomocą przedakcesyjną, w tym Republikę Macedonii Północnej, tak aby stopniowo dostosowywały się do norm i polityki Unii. W ramach dwóch programów krajowych na rzecz tego państwa, w latach 2013 i 2015, skarżące, LA International Cooperation Srl, udzielono dwóch zamówień.

W następstwie dochodzenia i raportu końcowego Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) dotyczącego ewentualnych nadużyć finansowych i aktów korupcji popełnionych przez skarżącą w okresie od października 2012 r. do stycznia 2017 r. panel rozpatrujący sprawę² wydał zalecenie. Mając na względzie to zalecenie Komisja Europejska zdecydowała w szczególności wykluczyć skarżącą na okres czterech lat z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii³, jak również z udziału w postępowaniach w sprawie przyznania funduszy na podstawie jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju⁴.

Rozpoznając skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, Sąd po raz pierwszy skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania w zakresie kontroli sankcji przyjętych przez Komisję⁵. Zbadał on również, czy czteroletni okres wykluczenia, o którym zdecydowała Komisja, jest odpowiedni i proporcjonalny.

Ocena Sądu

Sąd zauważył, że ma on nieograniczoną jurysdykcję, która upoważnia go do dokonania, obok zwykłej kontroli zgodności z prawem, przeglądu decyzji, na mocy której instytucja zamawiająca wykluczyła wykonawcę lub nałożyła na niego karę finansową, łącznie ze skróceniem lub wydłużeniem czasu trwania wykluczenia lub anulowaniem, obniżeniem lub zwiększeniem nałożonej kary finansowej.

Sąd dokonał oceny, czy okres obowiązywania rozpatrywanego wyłączenia uwzględnił okoliczności łagodzące, na które powołała się skarżąca, a mianowicie dobrą współpracę z jej strony w toku dochodzenia i podjęte przez nią w jego następstwie środki organizacyjne.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz.U. L 210, s. 82), art. 1. Odnośne kraje są wymienione w załącznikach I i II do tego rozporządzenia.

² Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającym rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającym rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1), art. 143.

³ Na mocy obowiązującego prawa, a mianowicie:

- rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. 2006, L 390, s. 1), art. 93, mającego zastosowanie od dnia 22 sierpnia 2006 r.;

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), art. 106 ust. 1, mającego zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

- rozporządzenia nr 966/2012, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego (UE, Euratom) 2015/1929 z dnia 28 października 2015 r. (Dz.U. 2015, L 286, s. 1), art. 106 ust. 1.

⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. 2015, L 58, s. 17).

⁵ Na podstawie art. 108 ust. 11 rozporządzenia nr 966/2012, zmienionego rozporządzeniem (UE, Euratom) 2015/1929.

Po pierwsze, Sąd przypomniał, że instytucja zamawiająca, która wyklucza wykonawcę, powinna przestrzegać zasady proporcjonalności i w związku z tym uwzględnić w szczególności powagę sytuacji, czas trwania danego zachowania, jego ewentualną powtarzalność, umyślność bądź stopień niedbalstwa, lub wszelkie inne okoliczności łagodzące, takie jak współpraca tego wykonawcy i jego wkład w dochodzenie.

Po drugie, Sąd stwierdził, że akty korupcji i poważne wykroczenie zawodowe popełnione przez skarżącą są bardzo poważne ze względu na sam swój charakter. Należy mieć na uwadze zarówno wagę samych okoliczności faktycznych, jak i ich wpływ na interesy finansowe Unii.

Po trzecie, prawdą jest, że okoliczności powołane przez skarżącą w odniesieniu do jej bardzo dobrej i pełnej współpracy podczas kontroli na miejscu zostały wykazane. Jednakże Sąd wyjaśnił, że skarżąca miała obowiązek współpracować z OLAF-em i że w niniejszym przypadku jej zachowanie mogło mieć jedynie niewielki wpływ na stopień surowości kary, zważywszy na wagę rozpatrywanych czynów.

Po czwarte, Sąd postanowił nie uwzględniać środków organizacyjnych podjętych w 2016 r. przez skarżącą, ponieważ stwierdził on, że nie tylko nie spowodowały one zaniechania przez nią zawinionego zachowania, które trwało do stycznia 2017 r., ale ponadto nie miały one żadnego wpływu na owo zachowanie w rozpatrywanym okresie.

Po piąte, zachowanie skarżącej stanowiło zarówno poważne wykroczenie zawodowe, podlegające środkowi w postaci wykluczenia na okres pięciu lat przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz na okres trzech lat po tej dacie, jak również akty korupcji, podlegające środkowi w postaci wykluczenia na maksymalny okres pięciu lat po dniu 1 stycznia 2016 r.

W świetle wszystkich tych ustaleń i okoliczności Sąd orzekł, że wykluczenie na okres czterech lat jest właściwe i proporcjonalne.